

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת בְּשֵׁלַח - מִמְצוֹה לֹא מִפְּסִידִים

"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר" (שמות י"ג, י"ט)

הצליח עד שבא ארון של יוסף. הים ראה וינס- ראה את ארון של יוסף הצדיק.

"וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ" (שמות י"ג, י"ט). בשעה שעם ישראל התעסקו בביזת הים ואספו כל אחד לעצמו זהב משה רבינו התעסק בארון של יוסף הצדיק.

האם משה רבינו הפסיד בגלל מעשה זה? הרי כל אחד מעם ישראל יצא עם שמונים חמורים לובים עמוסים זהב ואילו משה רבינו יצא עם עצמות יוסף.

אבל הקב"ה לאחר מכן אמר לו: "פֶּסֶל לָךְ שָׂנִי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים" (שמות ל"ד, א'). המדרש מספר כי לוחות הברית היו עשויים מאבן חן יקרה ששמה 'סנפירינון' (אבן הספיר).

ה' אמר למשה רבינו: "אתה פוסל והפסולת שנופלת היא שלך". משה לקח את השבבים של מה שפסל ומזה התעשר מאוד והיה אחד העשירים הגדולים בעולם.

ממעשיהם של יוסף הצדיק ומשה רבינו אנחנו רואים שאם אתה רודף אחרי התורה והמצוות אז הקב"ה משפיע לך שפע כחול אשר על שפת הים! מקיום מצוות לא מפסידים לעולם!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

שני ארונות הלכו במדבר במשך ארבעים שנה: ארון ברית ה' וארוננו של יוסף הצדיק. האנשים היו שואלים: "מה אלו שני ארונות הללו?". ענו להם: "אחד ארון ברית ה' והשני ארון יוסף".

צריך להבין מדוע ארון של יוסף הצדיק זכה ללכת עם ארון ברית ה' במשך ארבעים שנה במדבר? אלא ש"קיים זה כל מה שכתוב בזה". (סוטה י"ג ע"ב)

כלומר יוסף הצדיק זכה לכך מכיוון שהוא קיים את מה שכתוב בתורה הקדושה בכל הניסיונות שהיו מנת חלקו.

בזכות מי היתה קריעת ים סוף? בתהילים כתוב שאנחנו אומרים בהלל- "הַיֵּם רָאָה וַיִּנָּס" (תהילים קי"ד, ג').

הים נס מפני נס. מכיוון שיוסף הצדיק נס (ברח) מהעבירה, שהרי כתוב שבשעה שאשת פוטיפר ניסתה לגרום ליוסף הצדיק שיחטא: "וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה" (בראשית ל"ט, י"ב), לכן הים נקרע בזכות מעשה זה.

המדרש מספר שהיה ויכוח גדול בין השר של הים לבין משה רבינו. השר של הים אמר למשה רבינו:

"מי אתה שתיתן לי הוראות? אני יותר גדול ממך, שהרי המלאכים נבראו כבר ביום השני לבריאת העולם ואילו האדם נברא רק ביום השישי".

משה רבינו ניסה להשפיע על השר של הים שיבקע את ים סוף לטובת עם ישראל ולא

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אזק חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית אשורת בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סוטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנו רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

צאת לכת

יום	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ג	16: 31	17: 44	18: 19
י"ד	16: 49	17: 42	18: 15
ט"ו	16: 49	17: 42	18: 14
ט"ז	16: 52	17: 45	18: 18

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים – חלק ד'

האם יש בישולי גוים בדגני בוקר? מה דין חולה הזקוק לפת הנמכרת רק במאפיית גוים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

הפוסקים נחלקו בעניין דגני בוקר שמכונים צ'יריוס שעשויים מאחד מחמשת מיני דגן, אם יש להם תואר פת וממילא שייך לאיסור פת גוים. **הערה:** בספר וזאת הברכה (עמוד קצב) הביא את דעת הגרש"ז אויירבך והגרי"ש אלישיב זצ"ל, שהחמירו לתת לו דין תואר פת. הגר"פ שיינברג זצ"ל היקל בזה. ע"ע בספר אשרי האיש ח"א (פל"ו אות יג) בשם הגרי"ש אלישיב בעניין אותם דגנים מחמשת מיני דגן שיש להם תואר לחם. כך דעת הגר"ח קניבסקי הובא בספר אהל יעקב (עמוד תריב). בשו"ת תשובות והנהגות ח"ה (סימן רמט) כתב שנהגו להקל בחול' וראוי להחמיר וכך נוהגים בבד"ץ עדה החרדית. כפי ששמעתי דגנים אלו בכשרות O.U מקילים בזה.

כאשר הגוי מכניס את העיסה לתנור התפחה [קודם הכנסה לתנור אפיה], אין בזה משום פת גוים. **הערה:** מכיוון שאף לאחר ההתפחה עדיין אינו אפוי וכולו בצק. ע"ע קובץ כשרות המזון מאמרו של הרב דוד שטיין (שיעור 33).

חולה שזקוק מחמת בריאותו לפת מסויימת שנמכרת רק במאפיה של גוים, כגון: פת מקמח מלא או מיני מאפה ללא סוכר או מלח- מותר לו לקנות מהם. **מקורות:** שו"ת שרגא המאיר ח"ו (סימן קנה אות ו).

כל זה בתנאי שידוע לו בבירור שאין חשש של רכיבים אסורים. דין זה אמור אף בפת בעל הבית. דין זה גם לענין חולה צליאק שרגיש לגלוטן והוא לא מוצא לחם כזה אלא אצל גוי, מותר לו לקנות ממנו, למרות שהפת עשויה מאחד מחמשת מיני דגן [בעיקר שיבולת שועל]. מותר גם כאשר האופה הוא בעל בית גוי מכיוון שאכילה זו חשובה לו מבחינה רפואית. **מקורות:** בין ישראל לעמים (פ"ב ס"ז).

כל המעביר על מידותיו

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'מתיקות השבת'. מסיפור זה ניתן ללמוד כי כאשר האדם מתנהג במידות טובות, הקב"ה שומר את האדם מכל נזק וגם מאריך לו את ימיו ושנותיו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה ר' נ.י. מירושלים:

בחסד ה' זכיתי להתחתן. באותה התקופה הייתי עדיין בשנה הראשונה לנשואים. שכרתי דירה בקומת מינוס. בדירה היה חלון אחד שעומד על הקרקע של המדרכה שברחוב. אך דא עקא, מחלון זה היו נכנסים מדי פעם לביתנו בעלי חיים שאינם רצויים בבית, כגון: מקקים, זיקיות וכדומה.

רציתי לטפל בבעיה, אבל מכיוון שאין לי שום ניסיון בזה, לא ידעתי מה לעשות כדי לפתור את הבעיה. בנוסף הייתי די עסוק בסדרי הלימודים בכולל. יום אחד אשתי ביקשה ממני ואמרה שחשוב לה מאוד שאעשה את הכל כדי לפתור את הבעיה הזאת עוד היום. הבנתי מדבריה שהבעיה ממש מפריעה לה ושכעת עלי לשמח אותה ולטפל בבעיה ללא דחיות. התייעצתי עם מומחה. הוא הציע לי לקבע רשת על החלון, אלא גם פתרון פשוט זה היה לי מסובך. היה עלי להשתמש בדבק ובחומרים לצורך כך. החלטתי לעשות זאת בכל מחיר כדי לשמח את אשתי. קניתי את המוצרים וישבתי ברחוב על המדרכה בסמוך לחלון וטיפלתי בזה.

כשעמדתי לסיים רציתי לסחוט את הסמרטוט שהיה ספוג במים. עלתה במוחי מחשבה של מידות טובות, שלא ראוי לסחוט את הסמרטוט על המדרכה, מכיוון שאנשים עוברים ושבים כאן והדבר עלול להפריע להם. מצד שני, חשבתי שאולי לא אעשה זאת מכיוון שהיה קשה לי לקום מהמקום שעליו ישבתי עד עכשיו, ללכת למקום אחר ולסחוט את הסמרטוט שם.

לבסוף התגברתי וקמתי. פסעתי שתי פסיעות אל הכביש כדי לסחוט שם את הסמרטוט. מיד כשפסעתי את אותן שתי פסיעות, חתיכת אבן ירושלמית כבדה וחדה מאוד נחתה בדיוק במקום שבו ישבתי עד עכשיו. אלו היו פועלים מבני המיעוטים שפתחו חלון בבית של השכן למעלה. תוך כדי עבודתם אבן כבדה ומסוכנת זו נפלה בדיוק במקום שבו ישבתי במשך כעשרים דקות ברציפות.

אם חלילה האבן היתה נופלת על ראשי, הדבר היה עלול חלילה להסב לי נזק נורא ואיום. התרגשתי עד עמקי נשמתי מהנס הגלוי שקרה לי. לקחתי איתי את האבן הביתה כדי לשים אותה במקום גלוי, לראות אותה ולזכור תמיד את הנס שבורא עולם גמל איתי.

ממקרה זה לקחתי מוסר גדול לעצמי: כאשר מכבדים את בני הבית ומתנהגים במידות טובות שלא לצער את העוברים ושבים, בורא עולם שומר את האדם מכל נזק ומאריך את ימיו ושנותיו. חז"ל כבר אמרו: "כל המעביר על מידותיו- מעבירין לו על כל פשעיו" (ר"ה דף י"ז ע"א).

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PrineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב דוד צבאח זצ"ל

הצדיק הרב דוד צבאח זצ"ל - נולד ביום ב', ח"י מנחם אב ה'תרכ"ט (1869) בעיר רבאט שבמרקו. נקרא ע"ש הרה"ג המלך דוד צבאח זצ"ל (מגאוני מראש שבא בחלום לאביו לפני לידתו). כבר בצעירותו ניכר כי לגדולות נועד. אהבתו העזה ללימוד התורה בכלל והתלמוד בפרט היו לשם ולתהילה בקרב בני עירו. בצעירותו למד אצל אביו חכמה ומוסר. בגיל שמונה שנים למד אצל ר' יקותיאל חיים בירדוגו זצ"ל. בגיל ט"ו נכנס ללימוד בישיבה של החכמים בראשות דודו, הגאון רבי יוסף בירדוגו זצ"ל. בגיל י"ז התמנה לחבר בחברה קדישא (לתפקיד זה מונו רק גדולי וחכמי העיר). עוד לפני גיל שלושים מונה לסופר בבית הדין של הרה"ג ראב"ד המלאך רפאל אנקאוה זלה"ה. בתקופה זו רבינו התכתב איתו רבות. רבינו שימש בתפקיד זה למעלה משלושים שנה וכתב תשובות רבות בדיני גיטין.

בשנת ה'תרפ"ט (1929) מונה לכהן כרב העיר אזדידה [מאזגאן]. כיהן כעשר שנים במלאכת הקודש: דיני אישות וממונות. תיקן תקנות רבות בענייני הדת בעיר. בשנת ה'תרצ"ט (1939) עבר לכהן ברבנות בעיר פור ליוטי [קניטרא] במשך כשנתיים. גם שם עסק בכל ענייני העיר. בשנת ה'תש"א (1941) התבקש לשוב לעיר מולדתו רבאט ולכהן ברבנות העיר כדיין וכמו"צ. בשובו לעיר דאג לביסוס חומות הדת וחיזוק ת"ת 'אוצר התורה' שעמד בנשיאותו. יסד את 'חברת השלום' להשכין שלום בין איש לאשתו תיקן תקנות לגבי צניעות. גאון בנגלה ובנסתר. בשנת ה'תש"ט (1948) רבינו זכה להגשים את שאיפתו ועלה לארץ הקודש עם אשתו ושניים מילדיו. בתקופה הראשונה גר אצל בנו חיים בחיפה במשך שמונה חודשים. הוא ביקר בטבריה אצל חכמי העיר שקיבלו אותו בכבוד גדול. בחודש אלול ה'תש"ט (1948) עבר לגור בעיה"ק ירושלים ברחוב דוד ילין.

כבר בשבת הראשונה לבואו נשא את דרשתו הראשונה בפרשת 'כי תבוא' על מעלת התשובה. את תפילותיו קבע בביה"כ של עדת המערבים בירושלים 'זכור לאברהם' עפ"י בקשת רבי יוסף שלוש זצ"ל. רבינו קבע את לימודו בישיבת 'שערי ציון' בראשות הרה"ג הראש"ל רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל שנשא ונתן עימו בהלכה. בתקופה זו התיידד עם רבני ירושלים. נפטר בביתו ביום ח"י שבט ה'תשט"ז (1956). חי כ-87 שנים. נקבר בחלקת הרבנים המערבים בגבעת שאול בירושלים. הרה"ג רבי שלום אזולאי זצ"ל, רבי יוסף שלוש זצ"ל (רב עדת המערבים בירושלים), והאדון אברהם אלמאליח ז"ל (יו"ר ועד העדה המערבית בירושלים) הספידו אותו. גם בעיר מולדתו

רבאט שבמרקו נערכו הספדים, שם סגן הרב הראשי, הגאון רבי יהושע מאמאן זצ"ל הספיד אותו.

אביו: הצדיק המלובן רבי מסעוד (כיהן כדיין ברבאט). **אימו:** הרבנית יאקות עה"ש לבית בן שעה. **אשתו:** הרבנית רחל למשפחת בן שעייא (בת רבי ראובן אחי אימו. נישא ביום ח' טבת ה'תרמ"ה-1884). **ילדיו:** עשרה ילדים: ר' ראובן, ר' יהודה, ר' חיים, ר' אברהם ור' יוסף. **הבנות:** מרת לונה, מרת אורובידיה ומרת ריינה. עוד שני בנים שנפטרו בילדותם במהלך טילטוליו: שלמה ומשה. **מרבותיו:** אביו, ר' מסעוד, רבי יקותיאל חיים בירדוגו (למד אצלו גמרא ומפרשים בעיון כשהיה בגיל שמונה שנים בלבד), רבי יוסף בירדוגו (קיבל ממנו את דרכי העיון בתלמוד אב"ד וראש ישיבה בעיר רבאט), הרה"ג ראב"ד המלאך רפאל אנקאוה (רבינו החשיבו לרבו המובהק עד ליום פטירתו וגם זכה לטפל בקבורתו). **חברותא:** הרה"ג הראש"ל רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל. **מתלמידיו:** הגאון ר' אברהם אלעלוי זצ"ל. **מספריו:** **שושנים לדוד** - ב' חלקים שו"ת על כל חלקי השולחן ערוך **ימגן דוד** - שו"ת **ימי דוד** - חידושים על הש"ס (חלקו עדיין בכתב יד) • חידושים על התורה בפרש"י וראב"ע (בכתב יד), דרשות והספדים ופיוטים (חלק נדפסו בסוף ספרו 'שושנים לדוד' וחלקם עדיין בכתב יד).

הרה"ג ראב"ד המלאך רפאל אנקאוה זלה"ה העריך מאוד את רבינו. אחת הדוגמאות לכך היתה בזמן שהשלטונות דרשו לערוך מבחן לכל סופרי השטרות היהודים על ידי רבני הערים המרכזיות: הצדיקים והגאונים רבי רפאל אנקאוה, רבי שלמה אבן דנאן, רבי יוסף בן עטר ורבי יקותיאל בירדוגו זלה"ה. כשסיימו את המבחן, רבי שלמה ביקש מרבי רפאל לבחון את רבינו. רבי רפאל השיב לו בזה הלשון: "הלואי שאני אדע דיני גיטין כמו שרבי דוד יודע אותם". בו במקום רבינו קיבל תעודה ללא מבחן.

רבינו סיפר על נס שהתרחש לו ולאביו כשהיה כבן שתיים-עשרה, בזמן שחזרו מחתונה בקזבלנקה וזה לשונו: כשהגענו לנחל שנקרא נפיכר לא היה בו מים. אנחנו רכבנו על הסוסים בתוך הנחל. לפתע פרץ הנחל והקיף אותנו מארבע רוחות. המים עלו וגעשו והגיעו עד לצוואר הסוסים. אבי צעק והתפלל כאשר עיניו היו תלויות למרום.

מיד איש אחד ארוך בעל זקן הגיע אלינו. הוא הרכיב אותנו על צווארו וכך הגענו למחוז יבשה, והיה זקנו מגיע למים. כשהגענו ליבשה אבי רצה לכבדו במנחה - ולא רצה. לפתע האיש נעלם מעינינו. אז אבי אמר: "פשוט וברור, שזכינו שאליהו הנביא זכור לטוב הציל אותנו", והודה לבורא עולם יתברך שמו לעד ולעולמי עולמים.

בנו ר' יוסף סיפר: "לאחר שאבי עלה לארץ ישראל אני עדיין הייתי במרקו. בני חלה במחלה נדירה. הרופאים נלאו למצוא מזור למחלתו. לילה אחד אני רואה את אבי בחלום, בזמן שכבר ישב בירושלים. אבי עומד ומתפלל על ציונו של דוד המלך ע"ה, מדליק נר ומברך את הנכד הקטן. כמדי בוקר הלכתי לדרוש בשלום בני. לתדהמתי הרופאים קיבלו את פני כשאותות פליאה בפניהם על הנס שהתרחש זה עתה. החולה קם על רגליו והוא בריא ככל האדם ללא כל זכר למחלתו".

שְׁתִּיקָה בְּעֵת הַתְּפִילָּה

כולם קיבלו על עצמם את הדברים בהתלהבות אלא שנדמה היה כי כבר מאוחר מדי. צוות ההצלה התחיל לקפל את הציוד כשבפניהם נראו אותות צער. אותו מתפלל לא ויתר. הוא היה בטוח בכוח הציבור. הוא דרש מהצוות לנסות שוב".

"מכת חשמל אחת נוספת החזירה אותי לחיים. הנס התרחש לעיני כולם. ליבי שב לפעום בקצב חלש ולא סדיר. שמו אותי באמבולנס שדהר לבית החולים כשהמתפלל הצדיק התנדב להתלוות אלי. באמצע הדרך שוב איבדתי דופק אבל זכות הרבים הגנה עלי והרופאים הצליחו להחזירו".

"בבית החולים הרופאים התחילו בהכנות לקראת ניתוח חירום. תוך כדי ההכנות איבדתי את הדופק בפעם השלישית. גם הפעם ניסו לבצע בי החייאה, אלא שהדופק לא חזר".

"הרופאים התייאשו ועמדו לכסות אותי בסדין לבן אלא שאותו מתפלל התחנן לפניו לנסות עוד פעם אחת כשהוא מתפלל ומבקש מבורא העולם כי זכות השתיקה בשעת התפילה תעמוד לי. גם הפעם הקבלה הועילה. הדופק חזר לפעום כסדרו".

"אחרי ניתוח ארוך ומסובך התחלתי להחלים. שבועיים לאחר מכן כבר רקדתי בשמחת אחד מצאצאיי כשפי מלא שבח והודיה לקדוש ברוך הוא. נסה גם אתה את הקבלה האמורה. אני בטוח שלא תתאכזב".

ר' מוישה הסכים לנסות. עם סיומה של תפילת שחרית הוא ביקש לומר מספר מילים. הוא סיפר בקצרה על המצב הקשה של בתו. הוא התחנן בדמעות לפני קהל השומעים: "אנא, חייה של בתי תלויים מנגד ותלויים בזכויות. הבה נקבל על עצמנו כי מכאן ואילך אנחנו באים לביה"כ אך ורק כדי להתפלל, ללא דיבורי חולין וללא טלפונים. אך ורק להתפלל!"

כל המתפללים התחייבו כי מכאן ואילך הם מקבלים על עצמם שלא לדבר בביה"כ בשעת התפילה. האב מיהר לבית החולים. הוא ביקש לבצע בדיקה חוזרת.

אחרי שבוע התוצאות הגיעו. הרופא שישב מולו לא מצא מילים בפיו. זה היה אותו הרופא ששבוע לפני כן התנגד להתחיל בטיפול בטענה שחבל על הזמן. כעת הוא הביט חליפות בר' מוישה ובדף התוצאות שלפניו כשהוא קורא בפליאה: "אני לא יכול להסביר מה התרחש כאן, אבל הילדה בריאה. אין צורך בשום טיפול! אתם משוחררים לביתכם!". ר' מוישה המאושר הבין היטב: זו היתה השתיקה ששינתה את הכול... אכן מוות וחיים ביד הלשון.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'וכל מאמינים'. יש בסיפור זה ללמד אותנו עד כמה צריך להיזהר לא לדבר בשעת התפילה. להלן הסיפור מפי בעל-המעשה: הרב בלום, רב ביה"כ 'קהל-קדושים' בארה"ב הביט שוב בפניו של בן שיחו. הוא התקשה לזהות את דמותו השמחה של האיש שהכיר היטב. ר' מוישה מנכבדי המתפללים ומנגידיהם. האיש נראה כמי שחרב עליו עולמו. רק לפני שבועיים זכה לארס את בתו הבכורה עם חתן חשוב ותלמיד חכם, מבחירי עולם הישיבות.

הרב תמה בליבו: "מדוע האיש מבקש לשוחח בדחפיות רבה לפני תפילת שחרית? אולי התהפך עליו הגלגל והוא מתקשה לעמוד בהתחייבויות הגדולות שנטל על עצמו?".

ר' מוישה התחיל לבכות. לאחר דקות ארוכות נרגע מעט ואמר: "הרב, הנורא מכל קרה: אמש בשעת לילה מאוחרת הגיעו הבדיקות. הרופאים גילו שלוש נקודות על הכבד".

הרב בלום לא הבין ור' מוישה הסביר את דבריו: "לפני כשבוע בתי הכלה לא חשה בטוב. הרופאים שלחו אותנו לערוך סדרת בדיקות. אמש הגיעו התוצאות. התגלה כי הבת חולה מאוד! הרופאים לא נותנים להחלמתה סיכויים רבים. הם אומרים שאין כל טעם לנסות ולטפל בבת".

הרב בלום הביט בו בשתיקה של הזדהות ואמפתיה. היה לו קשה לשמוע את הדברים. בליבו נשא תחינה אילמת שה' ישים את המילים הנכונות בפיו. לאחר דקות של מחשבה אמר: "ר' מוישה ידידי היקר, ראשית אאחל לך כי במהרה תגלה שתחזיותיהם של הרופאים לא יתממשו והבת תצעד אל חופתה במועד כשהיא בריאה ושלוימה".

ר' מוישה ענה 'אמן'. הרב המשיך: "אספר לך סיפור אישי שאירע לפני כמה שנים, לפני שהתמנתי לרב בקהילתכם. באותה תקופה התפללתי בביה"כ המרכזי בעיר מגורי. שבת אחת בעיצומה של תפילת שחרית התמוטטתי ואיבדתי את ההכרה. אחד המתפללים מיהר להזעיק אמבולנס, אדם אחר מתנדב 'הצלה' התחיל לבצע בי החייאה ללא הצלחה. דקות ספורות לאחר מכן הצטרף צוות נט"ן למאמצים. הם נתנו לי מכות חשמל אבל גם אלו לא הועילו. במשך ארבעים דקות ניסו שוב ושוב אבל גופי סירב לשוב לחיים".

"סביבי היה קהל גדול של מתפללים שקראו פרקי תהילים והביטו בדאגה בפניהם של אנשי צוות הרפואה. לפתע אחד מהם קם והחליט לעשות מעשה. הוא צעק: 'לפנינו שוכב אחד מחשובי המתפללים כשחייו תלויים לו מנגד. האם נוכל לשתוק?!'

הלה המשיך ואמר: 'בואו נחליט, כאן ועכשיו, לקבל על עצמנו קבלה טובה לרפואתו. נתחייב בפה מלא כי מכאן ואילך לא נדבר ולו מילה אחת בביה"כ בזמן התפילה וקריאת התורה!'

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרתה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קאסנש בת גדיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל